

GLUSZYĆ (9) *vb impf*

inf głużyć (2). \diamond *praes 3 sg* głuży (6). \diamond *praet 3 pl m pers* głużyli (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Czynić głuchym; tu przén: pozornie głuchym; exsurdare Cn [kogo] (3)* : Poydzie kárzyć do Pána/ pan mu źle potuży/ Ták Krolá iáko páná/ Kmieca kárgá głuży. *BielSat D4v [idem BielRozm 31]; RejZwierc [213]; BielRozm 31.*

2. *Zagłużyć [kogo czym] (1)* : Potym około fiedli rozni Muzykowie/ Aż od wielkiego brzėku cóś fie dzyáło w głowie. Wiėc fie tákim porządkiem rozno rozłádzili/ Iż namniey iedni drugich ni czym nie głużyli. *RejWiz 25.*

3. *O roślinach: utrudniać wegetację [co] (5)* :

W przén (4) : *RejWiz 78*; Ínádnie móże głużyć to wdziėczne nafienie Páńłkie/ rozliwáiąc ná tey nędzney ziemi rozmáite wymyłły *RejPos 52v, 54.*

Szereg: »głużyć a zátłumiác« (1): mogłby fie rozmyłłić/ co to iest głużyć á zátłumiác to wierne á niewinne nafienie Páńłkie *RejPos 53.*

Przen: Nie pozwalać na pełny rozwój (1) : Niedbáłość á łwawola ktore cnotę głuży/ Káźdego s pocźciwych łpraw ná łotrołstwo rułzy. *RejWiz 47.*

Synonim: 3. zátłumiác.

Formacje współrdzenne: ogłużyć, pogłużyć, zagłużyć; ogłużać, zagłużać; głużec, ogłużec; ogłuchnąć, zagłuchnąć.